

Fem og Trediyte Møde.

Mandagen den 7de Februar 1881, Kl. 1 1/2.

Protokollen fra forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Krigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af tvende Lovforslag, som den nævnte Minister har fremsat i det andet Thing. De modtagne Exemplarer ere ombelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Tilskud til Skolefondene til Lønningstil- læg til Skolelærere og Lærereinder.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 57, Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Sp. 65 ff.)

Udenfor de af Udvalget stillede i Betænkningen opførte Endringsforslag var intet saadant fremkommet.

Formanden: Sagens Foretagelse er kun opført eventuelt, nemlig under Forudsætning af, at Betænkningen var omdelt i rette Tid, hvilket har været Tilfældet. — Som ærede Medlemmer ville vide, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet fremsætter Forslag om en anden Affattelse af Lovforslaget end den, Regeringen har foreslaet. Flertallet indskrænker sig til at stille et Endringsforslag til den første Paragraf af Loven. Hele Sagen sættes under Forhandling under Et; men naar vi komme til Afstemning, ville vi selvfølgelig først have at afgjøre Mindretalsforslaget. Kun saafremt det forkastes, gaa vi over til Flertalsforslaget og Lovforslaget.

Ordføreren (Udsig): I det jeg tør forudsætte, at det høie Thing vil være bekendt med den Betænkning, som der er blevet afgivet fra Udvalgets Side, er det kun meget lidet, jeg mundtlig har at tilføie. Det kan jo ikke være Andet, end at man ved Behandlingen af denne Sag tillige kom til at tænke paa det andet Forslag, der samtidig med dette blev indbragt i Rigsdagen om Lønningstillæg til Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Udvalget har imidlertid troet, at det burde behandle dette Lovforslag, som vi her idag have at forhandle, ganske uafhængig af

hint andet. Dengang, da nærværende Sag første Gang var under Behandling her i Salen, da vidste man ikke, kunde man ikke vide, hvorledes det vilde gaa med det andet af mig omtalte Lovforslag, som var indbragt i det andet Thing. Man kunde ikke vide, om det muligen strax der vilde blive forkastet; man kunde ialtfald ikke vide, om ikke maaste Forhandlingerne derom ville blive trulne i Langdrag. Nu vide vi jo, at dette Lovforslag for Tiden henligger i det af Rigsdagen nedsatte Fællesudvalg, hvorfra det vel antagelig inden meget lang Tid vil komme ud. De Døer-veielser, som det nævnte Forslag vil give Anledning til, ville da komme frem paa deres rette Sted under Behandlingen af Sagen, naar denne saaledes paaany kommer ind her til Thinget, og saameget mere er Udvalget derved blevet bestyrket i, at det ved Behandling af den foreliggende Sag ganske burde hørse fra det nævnte Forslag.

Efter at nu Skolelærerne i 3 paa hverandre følgende Aar have haft det Tillæg, hvorefter der her er Spørgsmaal, maa Flertallet af Udvalget være af den Formening, at der maa være vakt en saa grundet Forventning hos dem om, at de fremdeles maa beholde det, saalænge der hverken er flet nogen Forandring med Hensyn til Livets Kostbarhed og ikke heller nogen Forandring i Statskassens Forhold, saaledes at den ikke længer skulde være i stand til at udrede Beløbet. Med denne Døerbevissning kan Flertallet ikke Andet end i det Hele anbefale nærværende Lovforslag. Det mener at burde gjøre dette uden alt Hensyn til, hvorledes det maatte gaa med den anden af mig omtalte Sag, og det uanset, at det jo ganske vist ikke kan negtes, at Embeds- og Bestillingsmændene staa i et ganske andet Forhold til Statskassen end Skolelærerne.

Udvalget fandt imidlertid, efterat det var nedsat til at behandle denne Sag, at burde tage under Døerveielse, om der ikke kunde i det Gælte være Forstjelligt at rette i Forslaget, og der var da en Mangel, som det forekom Udvalget usseligt at se afhjulpen. Det er som nærmere udviklet i Betænkningen, den, at Forbelingen, saaledes som den nu finder Sted, jo paa en vis Maade maa siges at fte paa Slump, saaledes at Lærere, der staa aldeles under de samme Forhold, dog erholde ulige Tillæg ene og alene af den Grund, at den ene tilfældigvis bor i en anden Skole- raadsreds end den anden. Denne Mangel forekommer os vilde meget simpelt kunne rettes ved, at man benyttede det Materiale, som nu er blevet indsamlet, til at fastsætte en bestemt Procent for det Tillæg, som skulde tilstaa enhver Skolelærer. Ganske vist vilde derved den Mulighed kunne indtræde, at en Ubetydelighed mere eller en Ubetydelighed mindre end de 300,000 Kr.,